

KAŽIPOT

Počasi in previdno s sodbami o ljudeh

Kakšna je vaša kopalnica? Ne mislim na barvo ploščic, na znamko bideja ali na razgled skozi okno. Nekateri ljudje so v nekaterih rečeh namreč malce posebni. Nekateri imajo, na primer, navado, da si na podlagi tega, kako čista je vaša kopalnica, ustvarijo mnenje o vas. In če je kopalnica umazana in zapackana, je umazano in zapackano tudi mnenje o vas. Kar sicer ne pomeni, da ste umazani in zapackani tudi vi, a mnenju nekaterih, da MORDA taki ste, ne boste ušli.

KSENIJA BENEDETTI

šefinja Protokola RS
sobota@primorske.si

Pred mnogimi leti je Slovenijo obiskal nek predsednik prijateljske države. V Slovenijo je prišel že večkrat in zato sva se imela priložnost malce bolje spoznati. Med enim izmed obiskov je imel intervju s priznanim novinarjem enega izmed slovenskih časopisov. Ko je intervju zaključil, je novinar odšel, predsednik pa je pristopil k meni in rekel: "Gospa Benedetti, a vi poznate tega novinarja?" "Osebnost ne poznam, je pa ta gospod eden naših boljših novinarjev. Je bilo kaj narobe, gospod predsednik?" "Ne, ne, vse je v redu, intervju je bil izvrsten. Ampak ... Ste vi videli njegove čevlje?" Kaaaaj? Njegove ČEVLJE???

Moja prva nezavedna reakcija je bila takojšen direkten pogled navzdol - v svoje čevlje. Kar je predsednik takoj opazil in z nasmeškom rekel: "Ne, ne, vi ste izpit opravili." IZPIT??? Nato je z nasmeškom nadaljeval: "Veste, jaz imam neko navado, ne vem, od kje se je priklatila, saj ni tako pomembno, AMPAK človeka, ko ga prvič vidim, vedno pogledam v čevlje." Aha. To je to. Ta predsednik si torej na podlagi izgleda čevljev ustvari prvo mnenje o nekom. Zanimiv pristop.

To ni bil predsednik, ki bi vihral nos ali dvigoval brado čim višje in zviška v nebo. Bil je zelo prijazen, s spoštljivim odnosom do VSEH ljudi, tudi do svojega šoferja in do svojega političnega nasprotnika. Včasih je bil celo navihan in z odličnim smislom za humor. In ne, ni šlo za VRSTO čevljev in ne torej za to, da novinar ni imel klasičnih protokolarno dolgočasnih črnih

čevljev na vezalke, nikakor ne. Šlo je za to, da je imel blatne, umazane in zanemarjene čevlje. In na podlagi teh čevljev si je ta predsednik ustvaril prvi vtis o njem. Ki ni bil najboljši.

Prvi vtis se dogaja vedno v dveh smereh. Prva je ta, kakšen prvi vtis vi naredite na druge ljudi in takrat se potrudite, da bo le-ta čim boljši. Druga je ta, kakšen prvi vtis si vi ustvarite o nekom drugem in takrat bodite močno previdni. Lahko ste namenoma zavedeni. Obstajajo ljudje, ki naredijo izjemen prvi vtis, v resnici so pa popolnoma ne vredni zaupanja. In obstajajo ljudje, ki se na prvi vtis poživžgajo, so oblečeni bolj tako-tako, ne izbirajo najlepših besed, gestikulirajo preveč ali premalo, imajo ne najbolj čisto kopalnico in zanemarjene čevlje ali morda tisti trenutek slab dan - pa so v resnici sijajni ljudje. Zaupanje se ustvari postopoma, predvsem z dejanji in ne toliko z izgledom in besedami. Čeprav dober prvi vtis VEDNO pomaga. In kadar je to za vas res pomembno, se tudi sami nezavedno trudite, da bi bil čim boljši. Na primer, ko greste na prvi randi. Takrat se zagotovo malce dlje gledate v ogledalo kot sicer.

Dejstvo je, da vsi "pademo". Vprašajte se, komu bi prej odprli vrata, če bi nanje pozvonil fant v primernem, lahko tudi športnem oblačilu, z urejeno pričesko in s prijaznim pogledom, ali fant s pirsingi v nosu in ušesih, irokezo na glavi, v usnjenih hlačah in tesni majčki, s tatujem na vratu. No, pošteno povejte - komu bi prej odprli vrata? Ah, kako smo hitro lahko krivični, kajne? Kaj pa, če je fant s

Obstajajo ljudje, ki naredijo izjemen prvi vtis, v resnici so pa popolnoma ne vredni zaupanja. In obstajajo ljudje, ki se na prvi vtis poživžgajo, so oblečeni bolj tako-tako, ne izbirajo najlepših besed ... - pa so v resnici sijajni ljudje.

tatujem en super fant in oni drugi ena huda baraba? Počasi in previdno torej s sodbami o ljudeh. Prvi vtis nikoli ni dovolj. Je pa pomemben, v poslu, v politiki, diplomaciji, ne nazadnje tudi pri flirtanju.

Prvi vtis delamo tudi s tem, kakšno kuverto uporabimo in kako napišemo naslov ali kako zavijemo darilo. Nekoč sem prejela v dar prelepo in dragoceno knjigo, izročili so mi jo osebno. Zavita je bila v zaščitni papir za steklo z zračnimi mehurčki, ki je bil "okrašen" z debelejším rjavim lepilnim trakom, s katerim navadno zapirajo kartonaste škatle. Uau.

In prvi vtis delamo tudi s tem, kako urejen delovni prostor imamo. Podarjam vam domačo nalogo. Ko naslednjič vstopite v svoj delovni prostor, se ustavite na vratih. Poglejte ga s scan pogledom - kot bi vanj vstopili prvič. Poglejte, kaj bi

lahko popravili, da bi prostor izgledal bolj urejen. Mogoče ni nujno, da so tisti trije fascikli ves čas na tleh. Mogoče ni nujno, da imate 17 samolepljivih lističev polepljenih po računalniku. Mogoče ni nujno, da vztrajate s tisto presušeno lončnico, ki ji ne posvečate dovolj cvetlične ljubezni. In nehajte z izgovori, da vam delodajalec ne da sredstev za novo opremo. Poglejte najprej, kaj bi vi sami lahko naredili, da bo prostor prijetnejši. Prepričana sem, da boste kaj našli. In zagotavljam vam, da se boste po čeprav čisto drobnih popravkih v njem boljše počutili.

Če dobite obiske, pa kopalnico vseeno malce počistite. Pa obesite čisto brisačo. Nikoli se ne ve, kakšne misli in mnenja se kotalijo v ljudeh, ki vas bodo obiskali. Najsi bo to predsednik, učiteljica ali mizar. ●